

Zdroj:

<https://www.cibulka.net>

<https://www.necenzurovane.net/03/custom4.html>

UTÁRANÝ A ZBABELÝ PITTNER SA STAL RIADITEĽOM SLOVENSKEJ INFORMAČNEJ SLUŽBY

Keď v máji 2001 musel opustiť svoj post ministra vnútra, naplnili sa predpovede nemeckého denníka Der Standard, ktorý už pred koncom roka 2000 napísal, že Ladislav Pittner najskôr robil veľký vietor, no teraz je problémom pre slovenskú vládu. Hlavne preto, lebo jeho dramatické a sprisahanecké teórie sú pre justíciu len málo použiteľné. Ladislav Pittner, narodený 18. 05. 1934 v Malackách, sa rád pasuje do úlohy tajomného a zakonšpirovaného muža. Doposiaľ sa ale nikdy nepriznal, že je aj muž mnohých podôb.

Budem dokumentovať: V periodiku **NAŠE SVEDECTVO číslo 1/2003** takto napríklad opisuje výsluchy jeho otca a jeho samotného po zatknutí v júli 1950, citujem: *"Mňa napríklad vyšetrovali tak, že otec bol vyšetrovaný za mojej prítomnosti, a ak otec odmietal vypovedať, mňa bili pred ním, a naopak - ak ja som bol vyšetrovaný v otcovej prítomnosti a ak som odmietal odpovedať, otca bili predo mnou. Bolo to veľmi surové."*

Je len preto samozrejmé, že keď od novembra 1990 do júna 1992 bol ministrom vnútra SR, mnohí boli šokovaní jeho umiernenosťou, ba až zmierlivosťou voči komunistom a eštablíkom z bývalého režimu. Ladislav Pittner to obhajoval tak, že komunistický režim nepadol revolúciou, ale prevratom. Jednoznačne existovali určité dohody, ktoré sa stali záväznými pre nastupujúce garnitúry, a on ich musel akceptovať, ako to vtedy povedal. Podľa mojich zistení jeho tzv. protisocialistickú a protištátnu činnosť v poslednej fáze v tzv. podzemnej cirkvi dozoroval vtedajší dôstojník ŠtB Vít Pačes, narodený 12. 08. 1957, ev. číslo 181730. Ten musel mať mimoriadne dobré, ale aj kompromitujúce materiály nielen na Ladislava Pittnera, ale aj na jeho otca.

PRAVDU NEMOŽNO ZATAJIŤ, ANI UMLČAŤ

Dňa 01. júna 1996 sa v Rádiu TWIST odohral zaujímavý dialóg medzi publicistom, spisovateľom a novinárom Petrom Štrelingerom a Ladislavom Pittnerom, v tom čase poslancom NR SR za KDĽ. Pán Štrelinger bol vtedy redaktorom denníka SLOVENSKÁ REPUBLIKA, a Ladislav Pittner ich označil za ľudácke a boľševické periodikum. Jeho články boli mimoriadne fundované, faktograficky a dôkazovo doložené, skrátka, mali špičkovú úroveň. Pán Štrelinger zakontroval, a pána Pittnera sa opýtal, či je to pravda, že jeho otec bol dozorcom v koncentračnom tábore v Malackách, odkiaľ vyvážali židovských občanov do nemeckých koncentrákov. Ten ho obvinil z neskonalej drzosti, arogancie, neúcty k pravde a z nekultúrnosti. A tak sa pán Štrelinger rozhodol, že sa dopátra nielen skutočnej pravdy, podoprenej nezvratnými dôkazmi, ale že to aj uverejní. A tak vznikol obsiahly dokument pod názvom: **SPRAVODLIVÝ MEDZI NÁRODMI**, ktorého 1. časť bola uverejnená 13. 06. 1996 a posledná, 3. časť, 01. 07. 1996.

PITTNER ŽIADA OSPRAVEDLNENIE

Po uverejnení prvej a druhej časti dotýčajúcich článkov zvolalo KDĽ tlačovú

konferenciu, kde pán Pittner nielen všetky obvinenia poprel, ale žiadal ospravedlnenie a vyhrážal sa súdnou žalobou. A tak v tretej časti článku SPRAVODLIVÝ MEDZI NÁRODMI, ktorý vyšiel 01. 07. 1996, zverejnil pán Štrelinger dôkazy, nachádzajúce sa v slovenských trezoroch a archívoch. Možno si Ladislav Pittner myslel, že tieto dôkazy už dávno neexistujú, no zmýlil sa. Odhalenia na jeho otca boli šokujúce. Citujem Petra Štrelingera: "Strávil som niekoľko dní a nocí nad štúdiom dokumentov, týkajúcich sa záležitostí okolo viny a trestu otca nášho pána poslanca. Ak sa pán Čarnogurský vyjadril, že naša publicistika je "hnoj", nuž súhlasím, poriadne mi ešte páchnu ruky od onoho "sajrajtu", ktorým je poznačená minulosť Karola Pittnera.

A tie premety, tie veľkolepé, nádherné premety. Od vojaka rakúsko - uhorskej armády cez gážistu Československej armády v bývalej ČSR, rovno k príčinnivému aktivistovi Deutsche partei, do ktorej vstúpil Karol Pittner v roku 1941. Číslo jeho straníckej legitimácie je 76474! Ak píšeme, že bol Karol Pittner aktívny, svedčí o tom legitimácia, kde je zaznačený počet odpracovaných hodín nášho "úderníka" pre potreby a prospech Ríše. V roku 1941 - 16 hodín, v roku 1942 - 32 hodín a v roku 1943 - 64 hodín! Hľa, ako aktivita narastala. A nie je ťažké domyslieť si, v akej oblasti asi pôsobil "dojčpartajník" Karol Pittner. Teda bod, či otec pána poslanca pôsobil v koncentračnom a zbernom tábore, že sa angažoval pri represióch voči Židom, že nebol nemecký vojak, príslušník nemeckej brannej moci - zdá sa byť pre naše ospravedlnenie (či neospravedlnenie) bezpredmetný. Mimochodom, ako som sa dočítal v historickej monografii o Malackách, ktorú napísal pán Trebišovský, z Malaciek bolo za vojny vyvezených asi 256 občanov židovskej národnosti, z ktorých sa vrátilo iba niečo vyše päťdesiat.

A ak aj Karol Pittner osobne nelikvidoval, nespľynoval nikoho, či nezastrelil, neubil na smrť (aspoň zatiaľ nemáme o tom nijaké dôkazy), svojim zaradením, príčinnivosťou prispel k tomu, že osud slovenských Židov (teda aj malackých) bol taký krutý a tragický! Vyhýbal som sa dosiaľ kvalifikácii otca Ladislava Pittnera, no pán poslanec ma doslova k tomu donútil. Tvrdím teda: otec Karol Pittner, či presnejšie - podľa súdneho spisu - Ján Karol Pittner, narodený 11. januára 1894 v Topolčanoch, ktorý po vojne uvádzal, že je štábnym rotmajstrom vo výslužbe, bol počas 2. svetovej vojny fašistom!"

Ďalej pán Štrelinger zverejnil aj obsah úradného svedectva, ktoré prišlo na Povereníctvo SNR pre veci vnútorné: "K tamojšiemu dožiadaniu zo dňa 17. 01. 1946 číslo 21322 - I - VI/45 oznamujeme:

Ján Karol Pittner, narodený roku 1894, bytom v Malackách, č. d. 649, dôstojnícky zástupca Slovenskej armády, bol podľa tunajších záznamov členom Deutsche partei od 11. 05. 1941, číslo leg. 76474. Bol nadzbrojníkom Hlinkovej gardy, ako aj dôstojníkom Pohotovostného oddielu Hlinkovej gardy. Okrem toho odišiel s pohotovostným oddielom do Čiech, počas prevratu!" Toľko teda z obsahleho dokumentu Petra Štrelingera.

(2.časť)

Prvým oficiálnym krokom, ktorý dopomohol Ladislavovi Pittnerovi k získaniu funkcie riaditeľa SIS, bol istý pofidérny plátok, vydávajúci sa za britský magazín pod menom Jane's Intelligence Digest, ktorý bez jediného hodnoverného dôkazu obvinil SIS pod vedením Vladimíra Mitra, že sa podieľa na obchodovaní so zbraňami. S odstupom času možno konštatovať, že vymenovanie tohto skompromitovaného, vydierateľného, utáraného a zbabelého politika do tejto funkcie, je vlastne víťazstvom bývalej KGB a ŠtB. Je tragédiou pre každý štát, kde by riaditeľom tajnej služby bol klon, podobný Ladislavovi Pittnerovi.

SYN FAŠISTU A GARDISTU NEUZNÁVA SNP, NO NA JEHO VÝROČIE SA NECHÁ POVÝŠIŤ NA GENERÁLA

Pri príležitosti 50. výročia SNP v auguste 1994 vymenoval prezident republiky na návrh vlády SR generálov Armády SR a Ministerstva vnútra SR. Medzi skutočnú hanbu a frašku patrilo povýšenie plk. Ladislava Pittnera, vtedajšieho ministra vnútra SR, do hodnosti generála. Nevídaná kariéra tohto nevojaka od r. 1990 - 1994 je raritou hodnou povšimnutia. Jeho bezcharakternosť a amorálnosť sa názorne prejavili v Slovenskej národnej rade 29.9.1992, keď sa hlasovalo o **návrhu skupiny poslancov SNR o vyhlásení 29. augusta za štátny sviatok Slovenskej republiky.**

Proti prijatiu hlasovali vtedy aj jeho stranícki súkmeňovci Ján Čarnogurský, František Mikloško, Július Brocka a Mikuláš Dzurinda. Ladislav Pittner patril medzi tých, ktorí sa zdržali hlasovania. Medzi nevídanú raritu tohto nevojaka patrí aj to, že do ZNB ho prijali v septembri 1990 a v novembri 1990 dostal už hodnosť plukovníka!

AKCIA VAMPIR A LADISLAV PITTNER

Drvivá väčšina politických väzňov mohla až do novembra 1989 len snívať o takých výhodách zo strany komunistického režimu, akých sa dostávalo synovi fašistu a gardistu, tzv. politickému väzňovi Ladislavovi Pittnerovi.

Takže si trochu rozoberme jeho životopis, ako bol uverejnený v teletexte STV1 a STV2, zo 4.4.2003 a 5.4.2003. Mimochodom, takto uverejnený životopis sa neobjavil ani v jedných novinách. Prečo, to si pomerov znalý čitateľ domyslí.

Hneď v úvode sa dočítame, ako ho v rokoch 1951-1953 väznili za údajnú protištátnu činnosť a špionáž v súvislosti s tzv. Katolíckou akciou. Škoda len, že doteraz o tejto akcii nevydal žiadne svedectvo. Možno aj preto, že v tom období mali väznice pre mladistvých pod kontrolou špecialisti z ŠtB, kde sa hľadali vhodné kádre na neskoršie špeciálne úlohy. Viem, že metódy boli mimoriadne kruté. Tak kruté, že dokázali aj nevinných ľudí spracovať tak, že na súdoch priznávali aj to, čo nikdy nevykonali. Pochybujem, že by 16-19 ročný Ladislav Pittner odolal týmto metódam. Zastávam ale názor, že ho nemožno za to odsudzovať. Aj preto mohol patriť medzi to jedno percento, ktorému komunistický režim udelil výnimku.

Je neuveriteľné, aby syn fašistu a gardistu, kde otca odsúdili na 15 rokov, syna na tri roky, oboch za protištátnu činnosť a potom synovi umožnia urobiť strednú školu, a popri zamestnaní v rokoch 1966-1970 vysokú školu ekonomickú.

Ozaj, čo si o tom myslíte, vy, do novembra 1989 trpiaci politickí väzni, či vaši rodinní príslušníci? Nespadala náhodou jeho posledná pracovná profesia samostatný vedecký pracovník v oblasti automatizácie riadenia do novembra 1989 do komunistickej nomenklatúry? **A titul kandidáta vied mohol získať len so súhlasom príslušného Obvodného výboru KSS.**

Ďalej sa dozvedáme, že v roku 1990 Ladislava Pittnera vymenovali za námestníka riaditeľa Úradu na ochranu demokracie a ústavy Federálneho ministerstva vnútra v Prahe. Organizoval a vykonával spravodajskú činnosť odhaľujúcu nezákonný postup totalitného režimu proti veriacim a inak zmýšľajúcim občanom. **Ako ale proti totalitnému režimu bojoval v praxi, či skutkami, nám Ladislav Pittner názorne predviedol ako poslanec Národnej rady SR v rokoch 1993-1994, keď sa tu schvaľoval návrh zákona o Protikomunistickom odboji.**

Na 25. schôdzi NR SR dňa 15.12.1993 sa hlasovalo o návrhu poslanca JUDr. Petra Brňáka na zaradenie návrhu zákona o protikomunistickom odboji. Z prítomných 142 poslancov

ZA hlasovalo 63,
PROTI hlasovalo 10,
ZDRŽALO SA 68,
1 hlas bol neplatný,
neprítomných bolo 8 poslancov.

Medzi tými, ktorí sa zdržali, teda nepodporili, boli všetci poslanci KDH, okrem dvoch neprítomných Jána Figeľa a Štefana Taraja. Takže si ich vymenujme: Ján Čarnogurský, František Mikloško - toho času poslanec NR SR, Ladislav Pittner - toho času riaditeľ SIS, Július Brocka - toho času poslanec NR SR, František Javorský - politický väzeň, Anton Neuwirth - politický väzeň, Ján Krivčík, Mikuláš Dzurinda - toho času predseda vlády SR, Peter Lauko, Jozef Polačko, Miroslav Polák, Pavol Hrušovský - toho času predseda NR SR a predseda KDH, a Miroslav Tahy.

Na 32. schôdzi NR SR dňa 25.5.1994 sa opäť hlasovalo o návrhu poslanca Brňáka o zaradení návrhu zákona o protikomunistickom odboji, ktorý znovu neprešiel. Bolševičke hyeny a ich prisluhovači z KDH povýšili komunistické zločiny nad zákon, vieru a pravdu. Následne potom po odvolaní vlády Vladimíra Mečiara judájske a farizejské KDH bolo odmenené. Traja z ich poslancov, ktorí podporili zločiny komunizmu, boli povýšení na ministrov. Jednalo sa o týchto poslancov:

Július Brocka sa stal ministrom sociálnych vecí SR, Mikuláš Dzurinda sa stal ministrom spojov a verejných prác SR a Ladislav Pittner sa stal ministrom vnútra SR.

V životopise Ladislava Pittnera, ktorý bol uverejnený v teletexte STV 1 a STV 2 dňa 04. a 05. 04. 2003 sa môžeme dočítať, že keď ho v roku 1990 vymenovali za námestníka riaditeľa Úradu na ochranu demokracie a ústavy Federálneho ministerstva vnútra v Prahe, organizoval a vykonával spravodajskú činnosť odhaľujúcu nezákonný postup totalitného režimu proti veriacim a inak zmýšľajúcim občanom.

Pán Milan Šútovec, ktorý bol po roku 1989 predsedom Snemovne národov Federálneho zhromaždenia ČSFR, v denníku SME z 09. 10. 2002 o pánovi Pittnerovi mimo iného napísal, citujem:

" Z historických dôvodov i z dôvodov ďalšieho rozprávania treba povedať, že vtedajším slovenským ministrom vnútra bol Ladislav Pittner, (pán Šútovec mal na mysli rok 1991), ten nepriateľ všetkých eštebákov. Teda, všetkých okrem tých, ČO PRACOVALI UŇHO A PREŇHO."

Ako som už naznačil v prvej časti, svoju zmierlivosť a toleranciu k bývalým príslušníkom ŠtB už v roku 1990 a 1991 zdôvodňoval tým, že komunistický režim nepadol revolúciou, ale prevratom, že dohody, ktoré existovali, boli záväzné aj pre neho. Taktiež som tu spomenul meno bývalého dôstojníka ŠtB Víta Pačesa, ktorý dozoroval takzvanú protisocialistickú a protištátnu činnosť Ladislava Pittnera pred novembrom 1989. Dva na sebe nezávislé zdroje mi už v roku 1993 potvrdili, že dotýčny Vít Pačes robil pre Pittnera už v roku 1990. Dnes si ale dovoľím tvrdiť, že tento dôstojník ŠtB, ako aj mnohí ďalší, skôr dozerali na to, aby Ladislav Pittner plnil dopredu pripravené dohody.

BEZBREHÝ CYNIZMUS FAŠISTOVHO A GARDISTOVHO SYNA

Keď Ladislava Pittnera vymenovali za riaditeľa SIS, začal sa prezentovať vyhláseniami, že túto inštitúciu treba očistiť od eštebákov. Vzhľadom k jeho prednovembrovej a ponovembrovej činnosti mi táto jeho "snaha" pripomína situáciu, ako keby napríklad Adolf Hitler v januári 1945 navrhol Židom založenie židovsko-nemeckej spoločnosti, no podmienil to tým, že Židia sa musia nemeckým fašistom ospravedlniť za všetky zločiny, ktoré voči ním napáchali. Dňa 15. novembra 1991 na 17. schôdzi SNR

predniesol poslanec KDH František Javorský z podnetu redaktora Slovenského denníka a člena Ústredia Konfederácie politických väzňov Slovenska Mariána Dudinského interpeláciu na ministra vnútra SR Ladislava Pittnera.

Pán Dudinský bol v roku 1985 na základe vykonštruovaného obvinenia zo špionáže v prospech USA odsúdený Mestským súdom v Bratislave na 7 rokov odňatia slobody. Tento trest sa ale mánil vtedajšiemu predsedovi senátu Najvyššieho súdu a neskoršie jeho podpredsedovi Štefanovi Minárikovi a nechal ho odsúdiť na 10 rokov väzenia, z čoho si odpykal 5 rokov v Leopoldove medzi vrahmi a psychopatmi. V interpelácii na ministra vnútra Ladislava Pittnera sa hovorí, citujem:

" Podľa posledných poznatkov pána Dudinského sa vo Vami riadenom rezorte nachádzajú priami nadriadení tých pracovníkov ŠtB, ktorí sa bezprostredne podieľali na vykonštruovaní prípadu TATRAN.

1.) Riaditeľom Úradu ochrany ekonomiky SR (podliehajúci MV SR) je bývalý zástupca náčelníka 1. odboru 12. Správy ŠtB v Bratislave, mjr. Ignác Behúl.

2.) V rámci MV SR pôsobí na bližšie neurčenej funkcii (ako konzultant, resp. poradca) aj jeho bezprostredný nadriadený, bývalý šéf 1. odboru 12. Správy ŠtB v Bratislave, mjr. Ing. Emil Ninčák.

3.) Na tzv. " rozpracovaní" osoby pána Dudinského, ktoré dovedli až do úspešného konca, t.j. do zatknutia a odsúdenia pána Dudinského sa podieľali aj títo príslušníci bratislavskej expozitúry ŠtB, o ktorých nie je dnes nič bližšie známe, ale vie sa, že vykonávajú inú konšpiračnú činnosť pri zahladzovaní stôp svojej činnosti a pri poškodzovaní záujmov demokracie: Bývalý náčelník Správy ŠtB v Bratislave pplk. RSDr. Štefan Homola, bývalý náčelník odboru vyšetrovania ŠtB Bratislava pplk. JUDr. Ján Lipták, jeho zástupca pplk. JUDr. Milan Bláha, bývalý náčelník 3. odboru Správy ŠtB Bratislava pplk. JUDr. Otto Nedbal, ďalej osoby z ústredia ŠtB Praha: gen.mjr. JUDr. Rudolf Šubrt, bývalý šéf Správy vyšetrovania ŠtB Praha, bývalý náčelník 1. odboru Správy vyšetrovania ŠtB Praha mjr. Jaroslav Jodas, náčelník 3. odboru Správy pasov a víz Praha pplk. Ing. Jaroslav Valeš, a celý rad ďalších, stále dobre utajených agentov a riadiacich pracovníkov ŠtB. Jedným z čelných predstaviteľov súčasného MV SR je aj bývalý prokurátor Obvodnej prokuratúry Bratislava 5, príbuzný bývalého komunistického ministra vnútra SSR Štefana Lazara, JUDr. Daniel Miženko!

4.) Vyšetrovateľom polície je kpt. Emil Náter, ktorý prešiel už štyrmi zamatovými previerkami, hoci bol iniciatívnym vyšetrovateľom ŠtB. Je nezvratnou skutočnosťou, že všetky tieto zistenia boli oznámené ministromi vnútra SR Ladislavovi Pittnerovi, avšak stranícka politika KDH, ktorého je pán minister členom, tieto upozornenia neakceptuje."

PITTNEROVSKÍ FARIZEJI Z KDH SPLÁCAJÚ DLHY KSC A ŠtB

Keď si zrekapitulujeme skutočnú činnosť Ladislava Pittnera, ako aj jeho pobratimov z KDH, tak mi pripadajú ako stelesnenie toho najpodlejšieho a najzákernejšieho zla. Závažné svedectvo o tomto spolku ochrancov KSC a ŠtB vydal bývalý generálny prokurátor ČSFR JUDr. Tibor Böhm.

V rozhovore pre týždenník ČAS - 1/2002 potvrdil, že už v roku 1990, keď bol vo funkcii, panovali obrovské brzdy na potrestanie zločinov komunizmu. Ďalej povedal: " Zákon som potom inicioval dvakrát. Prvýkrát v rokoch 1992 až 1993. Tí, čo návrh podpísali, dokonca z radov KDH, o chvíľu svoj podpis stiahli." Tu ako autor dotyčného seriálu si kladiem otázku, či v tom nemal prsty aj Ladislav Pittner?

A že nebudem ďaleko od pravdy, zdokumentujem to závažným a otrasným svedectvom bývalého riaditeľa FBIS v Košiciach, ktoré vyšlo koncom mája 1993 v týždenníku DOMINO efekt, a ktoré bude úvodom štvrtej časti.

(4. časť)

Ako som už naznačil v prvej časti seriálu, tzv. protisocialistickú a protištátnu činnosť Ladislava Pittnera dozoroval dôstojník bývalej ŠtB Vít Pačes, ktorý bol politicky činný vo viacerých straníckych funkciách. Taktiež chcem doplniť, že svokrom Víta Pačesa bol pplk. Obora, ktorý pracoval na politickom oddelení Hlavného výboru KSS na MV SR. A len tak náhodou, tento podplukovník pochádzal z Malaciek, ako Ladislav Pittner.

Otrásné svedectvo bývalého riaditeľa úradovne FBIS v Košiciach

V týždenníku DOMINO efekt č. 20 z 21. 5 - 27. 5. 1993 vyšiel obsiahly dokument pod názvom: Prečo neverím Pittnerovi, ktorého autorom bol bývalý riaditeľ úradovne FBIS v Košiciach Vladislav CHLIPALA, ktorého mimoriadne zaujímavé pasáže budem citovať: "Ladislav Pittner prišiel na MV SR po Antonovi Andrášovi, ktorý musel odísť, lebo chcel postaviť štátnu správu bez jediného komunistu. Treba poznamenať veľmi dôležitú vec: Bol až tretím kandidátom KDH na túto funkciu, pričom s prvými dvomi vyslovil Mečiar zásadný nesúhlas. Pittnera naopak okamžite akceptoval. Zaujímavé, že? Ladislav Pittner na rozdiel od Andráša prijal Mečiarove predstavy o budovaní štátnej správy s bolševikmi. Napriek tomu, že ako bývalý námestník FBIS musel byť o týchto ľuďoch dostatočne informovaný.

Musel byť teda informovaný aj o nebezpečí pre demokraciu zo strany ľudí ako V. Mítro, Š. Lastovka a ďalší. FBIS dokonca naňho naliehala, aby bol voči dotyčným aspoň opatrný, keď si ich už vybral do svojej blízkosti. Odpoveďou L. Pittnera bola veta: "Oni majú policajný ňuch". Priebeh causy "Tisova vila" ukázal, o aký ňuch išlo. Vyviedol ich cez materiály ŠtB o V. Mečiarovi do najvyšších miest v bezpečnostných štruktúrach štátu. Pripomínam, že tretí "mušketier" p. Krajča je dnes prezidentom policajného zboru. Títo pritom nie sú jedinými bolševikmi z Lazarových čias, ktorých p. Pittner podobnými zdôvodneniami "podržal".

Boli to práve spomínaní "experti", ktorí na čele s L. Pittnerom pretlačili cez SNR návrh zákona o slovenskej polícii, v ktorom sa im podarilo presadiť svetový unikát, ktorým si L. Pittner zriadil na MV SR vlastnú spravodajskú službu jediným paragrafom. Ak už takúto nebezpečnú vec presadil, a pobláznený parlament to schválil (za ostrých protestov FBIS), bolo namieste obsadiť tento úrad ľuďmi nezaťaženými ŠtB. Aj to L. Pittner tvrdo odmietol a obsadil miesto riaditeľa bývalým eštabákom - Ignáčom Behúlom. (o ktorom som ako autor písal v tretej časti)

Na FBIS neustále prichádzali radoví policajti s podnetmi, že ich náčelníci, /samozrejme tí istí ako za komunizmu/ prenasledujú, pretože nemali nič spoločné s komunistami a ich stranou.

Keď bol v SNR schvaľovaný akýsi "slovenský odvar" z lustračného zákona, L. Pittner tam vyrozprával rozprávky o dobrých a zlých agentoch ŠtB. O tom, že je potrebné sa dívať diferencovane na agentov, pretože niektorí slúžili vraj aj na ochranu republiky. Pri odvolávaní V. Mečiara v r. 1991 F. Javorský z BBV SNR prešetroval, odkiaľ premiér čerpal informácie k svojim bombastickým výrokom, že nás ohrozujú Maďari. Predseda BBV aj celé vedenie FBIS sa potom priam zdesili, keď zistili, že existujú takéto záznamy posielané L. Pittnerom V. Mečiarovi.

Ladislav Pittner sa mierou vrchovatou svojimi názormi prezentovanými v médiach zaslúžil o bagatelizáciu problematiky lustrácii na Slovensku. Nesie spoluzodpovednosť za to, že sa dnes lustračný zákon na Slovensku obchádza a nemá váhu, pretože verejnosť aj na základe jeho výpovedí necíti potrebu tlačiť na vládnúce hnutie, aby ho dodržiavalo".

Pokiaľ si čitateľ pozorne prečíta toto fundované svedectvo z roku 1993 a o desať rokov si v denníku Národná obroda z 26. 3. 2003 prečíta, ako novovymenovaný riaditeľ SIS Ladislav Pittner tvrdí, že túto službu treba zefektívniť a očistiť od eštechákov, tak potrebuje toto vlastne nejaký komentár?

Pittner ako minister vnútra nemal záujem vyšetriť spoluprácu nájomného vraha so štátnymi orgánmi

Keď v októbri 1995 krstný otec a zakladateľ slovenského ponovembrového štátneho terorizmu Vladimír Mečiar urobil zo Slovenska štátno - teroristickú a zločineckú republiku aj za účinnej pomoci vtedajšej vlády, parlamentu, MV SR, GP SR a im podriadených orgánov, neveštilo to nič dobrého. V ten istý mesiac, ale o dva roky neskôr, v októbri 1997 sa už naplno realizovalo, že politický zločin (rodič) a organizovaný kriminálny zločin (dieťa), sú ako jedna rodina, hlavne keď sa jedná o odhalenie ich vzájomného prepojenia. Čo tomu predchádzalo? V bratislavskom hoteli Danube sedeli tri známe osoby slovenského podsvetia. Mikuláš Černák, Štefan Fabián a Róbert Holub. V každom slušnom a demokratickom štáte by sa zaručene nestalo, aby v okolí takýchto mafiánskych celebrit sa nepohybovali profesionálni a neskorumpovaní ochrancovia zákona, ktorí by toto ich stretnutie monitorovali.

A tak sa stalo, že do hotela prišiel nájomný vrah, ktorý zavraždil Štefana Fabiána a ťažko zranil Róberta Holuba - a pokojne odišiel, či ušiel. Ťažko zraneného Holuba previezli na ARO na bratislavské Kramáre, kde ho neskôr cez okno zavraždil neznámy páchatel' výstrelmi zo samopalu. Vo svojom doporučenom podnete, ktorý som dňa 2. 8. 2000 adresoval Krajskému riaditeľstvu PZ v Trenčíne, Jilemnického ulica 1, som mimo iného napísal: "Vzhľadom k tomu, že v tom čase na Slovensku vládla zločinecko-zlodejská a teroristická organizácia HZDS, pod vedením politického zločincina a politického teroristu Vladimíra Mečiara, bola pravdepodobnosť hraničiaca s istotou, že nájomný vrah sa pokúsi Róberta Holuba definitívne fyzicky zlikvidovať (dokonať vraždu). To sa aj potvrdilo.

Absolútne neobstojí v tom čase prezentovanie policajných blábolov, že rodina Róberta Holuba si neželala policajnú ochranu jeho nemocničnej izby. Naopak, polícia mala životnú šancu chytiť nájomného vraha, zabrániť mu vo vykonaní vraždy, ba dokonca aj zistiť, ktorý politik by mohol mať eminentný záujem na fyzickej likvidácii Róberta Holuba. Namiesto toho nájomný vrah bez problémov vyliezol po rebríku a cez okno zo strechy nemocnice zraneného Róberta Holuba zavraždil. V tom čase už policajné poznatky o organizovanom mafiánskom zločine boli natoľko zmapované, že s pravdepodobnosťou, ktorá hraničila s istotou, museli nielen do kauzy zainteresovaní policajti, ale aj ich riadiace štruktúry vedieť, že bude nasledovať druhý pokus o zavraždenie Róberta Holuba. Pokiaľ by mi chcel hociktorý policajt tvrdiť, že s takým niečím sa nedalo počítať, musel by som sa pýtať, či takýto policajt nie je buď skorumpovaný gauner, či zločinecký gauner, či debilný tupec, alebo zbabelý posero.

Skrátka a dobre, všetko nasvedčuje tomu, že konkrétni predstavitelia štátnych orgánov zanedbaním povinností pripravili vrahovi podmienky k definitívnej fyzickej likvidácii Róberta Holuba. Ako vidieť, platila tu stará známa realita, že organizovaný kriminálny zločin a politicko-ekonomický zločin, sú niekedy ako jedna rodina.

Po parlamentných voľbách do NR SR v roku 1998 som dúfal, no nielen ja, že nový minister vnútra pán Pittner túto kauzu otvorí a oboznámi s ňou aj slovenskú verejnosť, prečo polícia v tom čase postupovala tak, že premrhala životnú šancu. Ubehli už skoro dva roky a pán Pittner statočne mlčí. Mlčí tak statočne, ako aj statočne mlčí o vrahoch našich kňazov, ktorí boli na Slovensku zavraždení v rokoch 1981 - 1988. Ktovie, či to ešte nie sú následky z obdobia z pred novembra 1989, keď jeho tzv. protisocialistickú protištátnu disidentskú činnosť s úspechom dozoroval bývalý dôstojník ŠtB Vít Pačes"? Tak čo poviete, pán Pittner, neurobíme spoločnú tlačovku, kde by sme povedali verejnosti, ako to v tejto kauze fungovalo?

Vladimír PAVLÍK

https://sk.wikipedia.org/wiki/Ladislav_Pittner

Ladislav Pittner

Gen. Ing. **Ladislav Pittner**, CSc. (* [18. máj 1934](#), [Malacky](#) – † [15. august 2008](#), [Bratislava](#)^[1]) bol [slovenský](#) politik, bývalý minister vnútra Slovenskej republiky a bývalý riaditeľ Slovenskej informačnej služby Slovenskej republiky.

Životopis

V roku [1951](#) – [1953](#) bol uväznený za údajnú protištátnu činnosť. Popri zamestnaní absolvoval v roku 1970 štúdium na vtedajšej [Vysokej škole ekonomickej v Bratislave](#), v roku 1975 získal titul [Kandidát vied](#).

Veterán protikomunistického odboja preukaz ÚPN č. 747 !!!